

Τό γυναικείο κίνημα δέν είναι φαινόμενο χθεσινό· κι όμως σάν χθεσινό συνεχίζει νά τό αντιμετώπιζει ή ελληνική ιστοριογραφία. Η ιστορία τής γυναικείας ἀμφισβήτησης στήν Ελλάδα έξαντλείται μέσα σέ λίγες ἀράδες μέ κάμποσι, γραφικότητα και άφθονη ανεκδοτολογία. Τά κείμενα πού έχουν συγκεντρωθεί σ' αυτή τήν Άνθολογία αποτελούν τήν πιά άδιάφευστη μαρτυρία γιά τήν ιστορικότητα του γυναικείου κινήματος τό όποιο, άν και έχει τήν άφετηρία του στά τέλη του 19ου αιώνα, δέν κρήθηκε ίκνυό νά άπασχολήσει τήν ελληνική ιστοριογραφία. Είναι κείμενα γυναικών που άγωνίσθηκαν γιά τήν ύπόθεση του φύλου τους στήν περίοδο του Μεσοπολέμου, περίοδο κατά τήν όποία τό γυναικείο κίνημα άποκτά εκείνα τά χαρακτηριστικά πού θά επιδείξουν τή μεγαλύτερη άντοχή στό χρόνο και πού θά επηρεάσουν άποφασιστικά τήν κατοπινή του πορεία. Στά χρόνια αυτά πρέπει νά άναζητηθούν οι βάσεις τής μεταπολεμικής θέσης των γυναικών στήν κοινωνία αλλά και οι μηχανισμοί πού υπέταξαν τελικά τίς γυναικείες διεκδικήσεις στις γενικότερες πολιτικές έπαγγελίες του προοδευτικού στρατοπέδου, ματαιώνοντας τήν ιδιαιτερότητα και άμβλύνοντας τήν αποτελεσματικότητά τους.

Τά κείμενα τής Άνθολογίας προέρχονται από τά φεμινιστικά έντυπα του Μεσοπολέμου. Ζωντανά και μαχητικά, καλύπτουν όλο τό φάσμα των διαφορετικών φεμινιστικών τάσεων τής έποχής και άποκαλύπτουν πόσο επίκαιρα είναι και σήμερα τά ζητήματα πού τίθουν.

